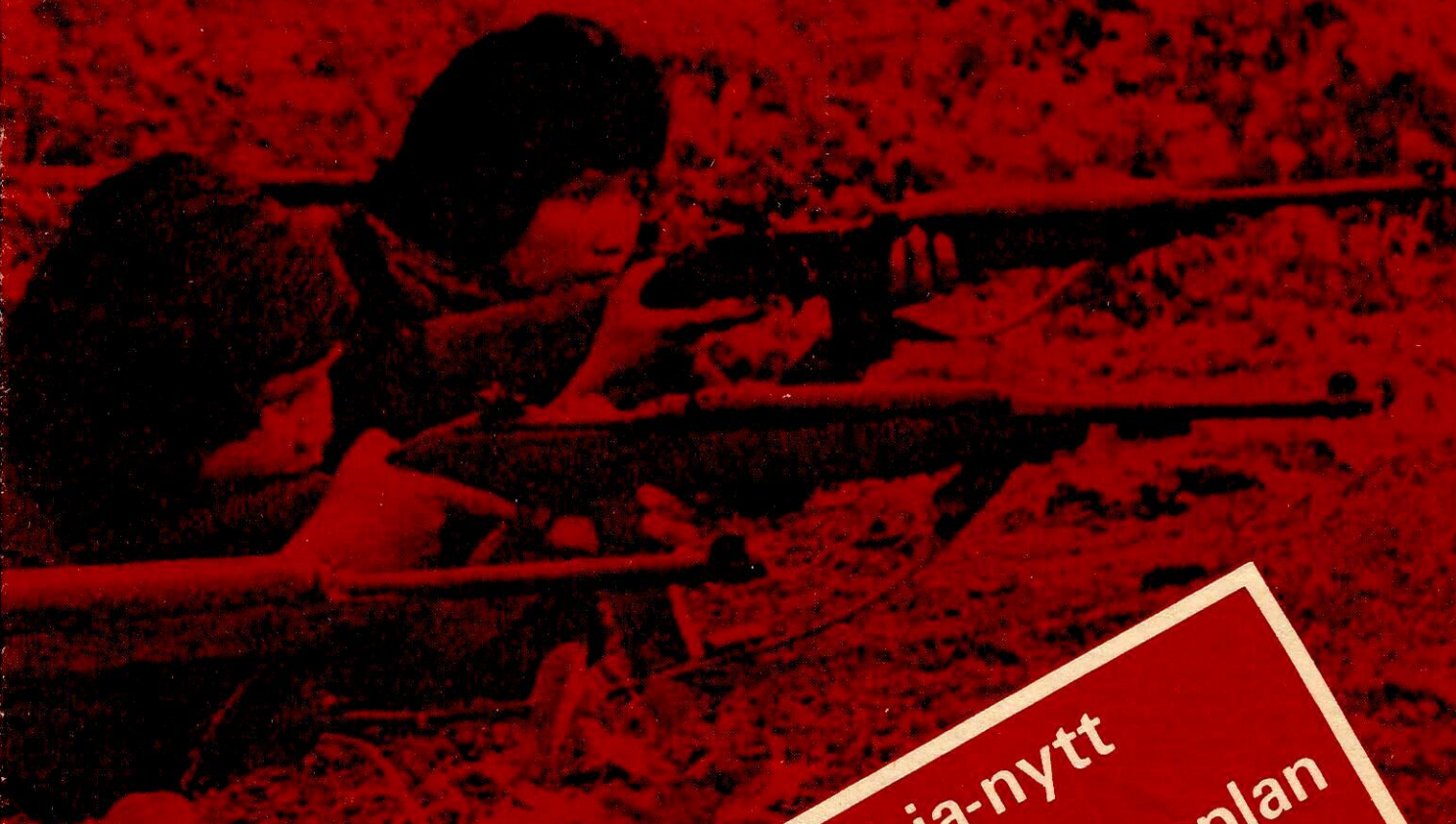

for vietnam

Nr. 2 1974 Årgang 9

Pris 2 kr.

Kambodsja-nytt
Nixons sabotasjeplan
USA og olja

Johan Galtung:

Norge må anerkjenne PRR og GRUNC!

Jeg stiller meg positiv til norsk anerkjennelse av PRR og GRUNC. Dette kan bidra til å stoppe USAs agression. Jeg er overbevist om at vi kan minske krigens lengde ved norsk anerkjennelse.

Det er professor Johan Galtung som sier dette i en samtale For Vietnam har hatt med han.

Galtung, Norge anerkjente nylig PAIGC i Guinea Bissau som land nr. 93. Hva tror du det kommer av at den norske regjeringa er så baktung i slike saker?

Den norske utenriksledelsen er fortsatt konservativ og vestorientert. Kanskje gjelder det særlig det høyere lag i embedsmannssjiktet, slik som utenriksministeren selv og formann i utenrikskomiteen. De vil ha vanskelig med å solidarisere seg med bevegelser som er klart rettet mot en NATO-partner. Motsetningen mellom NATO som "hjørnestein" i norsk utenrikspolitikk og anerkjennelse av PAIGC ble for stor. Man ville heller prøve andre metoder innenfor NATOs ramme. Hvis man hadde fått det til ville man samtidig gitt NATO en rolle og dermed slått to fluer i en smekk. Det hele mislyktes, det skjedde ting i Portugal norsk utenriksledelse ikke hadde drømt om. Sterkt forsinket kom så anerkjennelsen.

Ett av den norske regjeringens hovedargumenter mot å anerkjenne PRR og GRUNC, er at de ikke har territorialkontroll over hele landet. Hvordan ser du på dette?

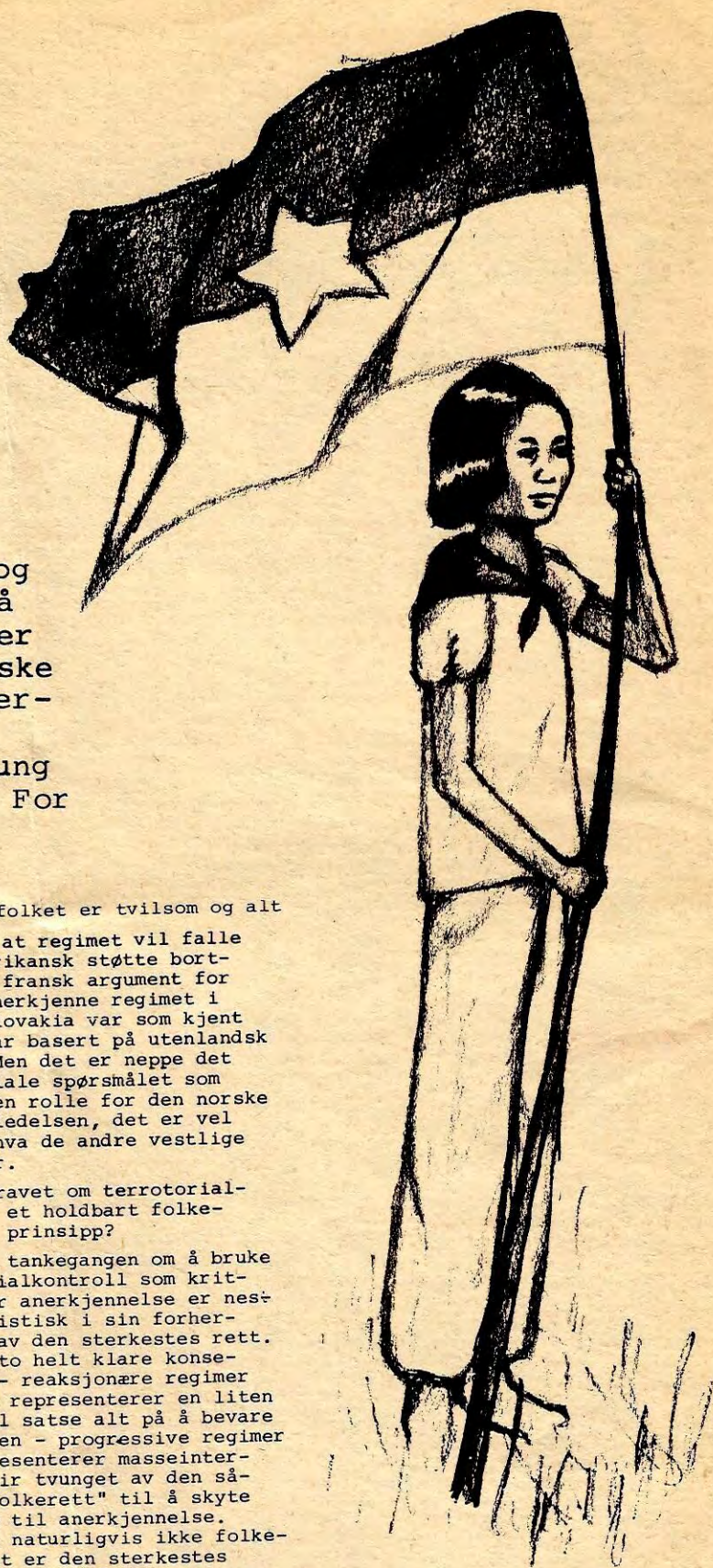
Ifølge dette argumentet er det vanskelig å se at Norge fortsatt kan anerkjenne Saigon, ettersom deres territoriale kontroll er sterkt begrenset, st-

øtten i folket er tvilsom og alt tyder på at regimet vil falle hvis amerikansk støtte bortfalt. Et fransk argument for ikke å anerkjenne regimet i Tsjekkoslovakia var som kjent at det var basert på utenlandsk støtte. Men det er neppe det territoriale spørsmålet som spiller en rolle for den norske utenriksledelsen, det er vel snarere hva de andre vestlige land gjør.

Er kravet om territorialkontroll et holdbart folkerettslig prinsipp?

Hele tankegangen om å bruke territorialkontroll som kriterium for anerkjennelse er nesten fascistisk i sin forherligelse av den sterkeste rett. Den har to helt klare konsekvenser - reaksjonære regimer som bare representerer en liten elite vil satse alt på å bevare kontrollen - progressive regimer som representerer masseinteresser blir tvunget av den såkalte "folkerett" til å skyte seg fram til anerkjennelse. Dette er naturligvis ikke folkerett, det er den sterkeste rett. Den er også skrevet og tilpasset vestlige koloniamakters behov. Den må vekk, og i dens sted må det komme en sann folkerett som stiller andre krav til et regime for å bli anerkjent - for eksempel om det

har støtte i storparten av folket og at det har bevist at det arbeider for folkets beste. slutt

ANERKJENN PRR og GRUNC!

for vietnam

For Vietnam utgis av Solidaritetskomiteen for
Vietnam, Uranienborgveien 11, Oslo 3. Post-
giro 20 83 13

Ansvarlig utgiver: Inger Selsjord

I det siste året har frigjøringskampen i Kambodsja vunnet store seire. 500 000 mennesker er blitt befridd, likeledes mange provins-sentraer, alle hovedveiene og elvene kontrolleres nå av FUNK, gjenoppbygginga av de bombeskadde frigjorte områdene er kommet mange skritt framover, GRUNC har økt sin diplomatiske styrke, støtten fra verdensopinionen er økt.... Samtidig har Lon Nol gått fra nederlag til nederlag og blir stadig mer isolert.

Men vestlig presse har i liten grad villet fortelle oss om dette. NRK og de største norske avisene har nesten vært tause om Kambodsja siden USA måtte "stanse" terrorbombingene 15. august i fjor. Vi kan spørre, hvorfor har massemedia vært så tause?

Det er ikke borgerkrig i Kambodsja, selv om mange liker å framstille det sånn. USA bruker mange penger på å holde på sin svakeste marionett i Indokina, Lon Nol. Sist år betalte de ca 1 milliard dollar. Den vestlige presse og kringkasting er fremdeles sterkt USA-orientert. Det er karakteristisk at f.eks NRK bruker de amerikanske ambasadene og den militære overkommandoen i Phnom Penh og

Saigon som kilder når de skal fortelle om Kambodsja og Vietnam. Men USA har ingen interesse av å opplyse verdensopinionen at de er i ferd med å tape Kambodsja. Som mer eller mindre lydige USA-venner holder store deler av norsk massemedia seg til amerikanske kilder og lar seg dupere av hva USA-imperialismen finner det for godt å spy ut av "informasjon". Stol ikke på de amerikanske kildene!

Dette legger et stort ansvar på oss som vil forsvare de indokinesiske folkenes rettferdige frigjøringskamp. Det er oss og ingen annen som må gå i spissen for å spre riktig informasjon om hva som skjer i Kambodsja. Solkom har laget et studiehefte om Kambodsja som vi oppfordrer alle våre lesere til å kjøpe og lese. Vi oppfordrer dessuten våre lesere og venner til å spre informasjon om Kambodsja gjennom lokalaviser, skoleaviser, klubbaviser osv. Det er oss som må gå i spissen for å skape en bred og sterk Kambodsjaopinion i Norge.

Hva ska vi gjøre i Norge? Hvilke krav skal vi reise?

Mer enn før er den politiske støtten blitt viktig. Den militære situasjonen er svært gunstig for FUNK. Hadde hovedfienden vært Lon Nol og ikke USA, kunne Kambodsja frigjøres på noen få dager. Men det er USA som er hovedfienden, vi kjenner USA-imperialismens siklende maktbegjær. Ved en folkelig, militær offensiv mot f.eks Phnom Penh, vil det i dagens situasjon være store muligheter for at USA tar B-52 ut av hangaren og legger denne byen med ca 1,5 millioner innbyggere i ruiner. Ved et sterkt politisk internasjonalt press på USA, vil det koste mye mindre blod å befri Kambodsja.

Også i Vietnam er det politisk støtte som er det viktigste. Norge må anerkjenne PRR og GRUNC!

I vår begynte For Vietnam med en abonnementskampanje som brakte bra resultater. Vi fikk ca 500 nye abonnenter. Men skal vi kunne trykke bladet økonomisk, trenger vi ca 2 500 abonnenter. Vi presenterer derfor følgende tilbud spesielt for våre abonnenter, men også for andre interesserte:

Tegn et kommisjonærabonnement. Det vil si at du abonnerer på 5 nummer som du selger til venner og arbeidskamerater. For de fleste skulle dette være en smal sak. Hvis ca. 500 av våre abonnenter kunne tegne et slikt kommisjonærabonnement, ville bladet være sikra og vi kunne uten vanskeligheter gi ut 4 nr. årlig med 20 sider. Kommisjonærabonnement koster 40 kroner. Det lønner seg å henge i, etter jul vil vi sette opp prisen.

Det er dyrt å lage et blad som For Vietnam. Svært mange i NA, i Farmand osv ville bli så glade, at de hoppa rett i taket dersom For Vietnam måtte innstille. Reaksjonen skal ikke få denne gleden. Vi kan derfor ikke tiltale oss den gleden å hve penger rett ut av vinduet.

Det er en slik luksus når en god del av våre gamle og nye abonnenter ikke har betalt de få kronene et abonnement koster, men fortsatt har fått bladet tilsendt. Alle disse abonnentene vil få tilsendt regning som vi håper hver og en vil betale. La ikke reaksjonen få ha monopol på Indokina stoff. Betal abonnementet!

Det er gått ei tid siden forrige nummer av For Vietnam kom ut. Mange har kanskje fryktet at de aldri skal se bladet mer. Dette skal ikke skje! Som vi har lovt våre abonnenter og grupper, vil vi komme ut med 3 nr. i 1974. Neste nummer vil ligge klar ca. 1. desember. I 1975 tar vi sikte på å gi ut 4 nr.

Mange av våre abonnenter har klagt over at de ikke har fått det siste bladet. Vi tar denne kritikken på våre skuldre. Vi håper nå at kartoteket skal være i topptrim! Skriv igjen hvis det ikke skjer noe.

Solidaritetskomiteen for Vietnam vil ha landsmøte i Trondheim 25 - 27 oktober. Interesserte kan ringe eller skrive til Solkom, så kan vi sende landsmøtepapirer, gi beskjed om påmelding osv. Vel møtt!

I neste nummer vil vi ha en bredere omtale av landsmøtet.

"...det forundrer en del observatører verden over at vi på tross av våre forhåpninger ennå ikke har klart å vinne en endelig seier på slagmarka i Kambodsja under den pågående tørkeperioden.

Svaret er enkelt. Forøvrig har den amerikanske presse selv svart på spørsmålet, i og med at den innrømmer at forrederen Lon Nols dødsdømte regime og har ville feies vekk på noen dager uten den kollosale militære og økonomiske hjelpen fra USA...

Det er altså ikke spørsmål om borgerkrig i Kambodsja. Det gjelder et karakteristisk angrep fra USA, den mektigste og rikeste nasjon i verden, på kambodsjanerne som er et lite og fattig folk". Sitatet er fra en tale prins Sihanouk holdt 12. april i år i Nord Korea.

I budsjettåret 1973/74 bevilget USA 272,3 millioner dollar i økonomisk hjelp til Lon Nol. Legger man til militærhjelpen, blir den totale sum omlag 700 millioner \$. Da har vi ikke tatt med bevilgninger over CIAs hemmelige budsjett.

Den økonomiske hjelpen for 1974/75 er over dobbelt så stor som forrige år. Dette er et klart uttrykk for at USA vil grave dypt i pengebingen for å holde liv i marionettene i Phnom Penh.

Det er nå ca. 3 500 amerikanske militære i Kambodsja. Antallet vil trolig øke til ca 10 000 fram til jul. Det er amerikanske rådgivere som sitter i Phnom Penh og leder quislingenes militære aktiviteter. Fred Branfman sier det er ett karakteristisk trekk ved den amerikanske "hjelpa" til Lon Nol: den er kun av ren militær eller halvmilitær art. 7. juni i år ble en amerikansk løytnant tatt til fange av FUNK under et marionetteangrep. Le Monde opplyser 30.3.74 at det er amerikaneren L. Ondecker som leda kampene i Kampot, liksom det var general J. Cleland som leda kampene ved Kompong Cham. Det er en annen ting å merke seg ved det sist-

Khieu Sampha til venstre er sjef for folkehæren, Sihanouk er stabssjef. Bildet er tatt under Sihanouks besøk i Kambodsja i 1973.

K AMBODSJA: **USA ER FIENDEN**

nevnte slaget. Wilfred Burchett sier i et intervju med Focal Point at denne byen ble frigjort av FAPLNC, men straks kom amerikanske B-52 fra baser i Thailand og la byen i ruiner. Nok et bevis på at ikke USA respekterer bombestansen.

USAs 7. flåte patruljerer regelmessig utenfor kysten av Kambodsja og er en trusel mot det kambodsjanske folket. Vi vet at den samme 7. flåte var base for USAs terrorbombinger

av Nord- og Sør-Vietnam.

Det er USAs strategi å støtte Lon Nol. Da det på FN's høstsesjon 1973 skulle avgjøres om Lon Nol eller GRUNC skulle representere Kambodsja, klarte USA så vidt å forhindre at GRUNC ble valgt. Stemmetallene var 52 for Lon Nol og 50 for GRUNC. Norge stemte avholdne. Med stor sannsynlighet kommer GRUNC til å bli valgt inn høsten 1974.

I en politisk redegjørelse

for tørkeperioden 1973/74 sier GRUNC: "Denne (USAs politikk) har som mål å tilegne seg Kambodsja, gjøre landet til en nykoloni, en militær base, et springbrett for å angripe landene i Sørøst-Asia og endelig for å sette igang en offensiv mot de sosialistiske landene, særlig Folkerepublikken Kina." At det er funnet olje utenfor kysten av Kambodsja, gjør ikke landet mindre lokkende for USA.
slutt

For ett år siden var ca. 90 % av Kambodsjas territorium med over 80 % av befolkningen frigjort. I det siste året er 500 000 mennesker eller i alt 85%, befridd. Byer som Battambang i nordvest og havnebyen Sihanoukville er blitt utsatt for harde angrep fra befrielseshæren. Hovedstaden Phnom Penh er ytterligere isolert. Hovedveiene 4 og 5 som tidligere var kontrollert av juntaen, er nå blokkert av FUNK. I tillegg har FUNK kontroll over Tonlé-elva som renner ut i Mekong ved Phnom Penh og selve Mekongelva. Den eneste forsyningsveien som er åpen til Phnom Penh er luftveien.

Som vi ser av kartet har juntaen midlertidig kontroll over et område i nordvest nær grensa til Thailand, Phnom Penh og enkelte provinshovedsteder.

Politisk blir Lon Nol stadig mer isolert. Både ministre og høyere tjenestemenn innenfor administrasjonen er gått over til GRUNC. Phnom Penh-områdene er det sted i verden med høyest inflasjon. Hele 2 000% siden 1970. Til sammenlikning var inflasjonen i Saigon-områdene i samme periode i 250 % og i Thailand

1 100 %. En gruppe lærere fordømmer i Le Monde 31.5.74 "den ynkerdige situasjonen landet befinner seg i når det gjelder inflasjon, sosial elendighet og urettferdighet". Dette er et uttrykk for den meget vanskelige livssituasjonen for befolkningen i Phnom Penh.

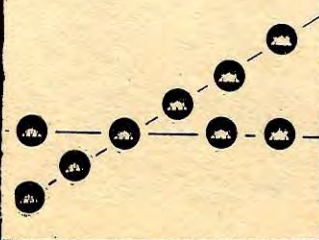
60 land har til nå anerkjent GRUNC. Foruten dette ble GRUNC anerkjent som Kambodsjas eneste lovlige regjering på toppkonferansen for alliansefrie land i Algeri sommeren 1973.

HVA VIL SKJE I KAMBODSJA?

For det første må vi huske på at det er åpen krig i Kambodsja. Ledelsen i frigjøringskampen sier de er i stand til å befri Phnom Penh på 12 timer, men faren for amerikansk bombing er for stor. Frigjøringskampen vil fortsette med stadig større seire. Betingelsene er meget gode for at Kambodsja blir det land i Indokina som først frigjør seg fra USA-imperialismen. Ved et sterkt internasjonalt opinionspress vil det ta kortere tid og det vil koste færre mennesker livet å befri landet.

GRUNC - Den kongelige nasjonale enhetsregjering i Kambodsja. Prins Sihanouk er statssjef. Penn Nouth statsminister. GRUNC er anerkjent av ca. 60 regjeringer. Snart vil Norge sammen med USA være det eneste landet som ikke har anerkjent GRUNC.
FUNK - Den nasjonale enhetsfronten i Kambodsja. FUNK har den politiske ledelsen i frigjøringskampen. Penn Nouth er president.
FAPLNC - Folkehærstyrkene til den nasjonale frigjøring av Kambodsja. Khieu Samphan er president.

Kambodsja studier Faller Phnom Penh?

Har du
enda
ikke kjøpt
Kambodsja-
heftet???

Pris 2 kr.

Befolkningen i Phnom Penh

demonstrerer mot USA og Lon Nol

Etter det CIA-leda statskuppet i 1970 spilte de intellektuelle en tvilsom rolle. Mange stilte seg nøytrale og mange støtta Lon Nol. I mai og juni i år gikk opp til 50 000 studenter sammen med arbeidere og andre i demonstrasjonstog gjennom Phnom Penh. De bar paroler

som »Ned med marionetteregjeringa» osv. Dette er et stort steg framover for motstandskampen i Kambodsja. Det viser at motstanden inne i Phnom Penh er til stede og at den kan organisere seg. Det viser ikke minst at Lon Nol blir stadig mer isolert.

Hva mener studentene i Phnom Penh om arrestasjonen av hundrevis av skoleelever, studenter og lærere?

Vi som studerer ved forskjellige universiteter krever samstemmig at juntaen straks og uten vilkår slipper løs alle skoleelever, studenter og lærere som de har arrestert. Det som regjeringa til forræderne Lon Nol og Long Boret har gjort er fascistisk, ondt og feigt.

Når vi ser bort fra prisøkningen på dagligvarer, tvangsmobilisering og fascistisk undertrykking, hva mener dere studenter om forræderne i Phnom Penh?

Kort fortalt er de som nå sitter med makta i Phnom Penh en bande reaksjonære feiginger, de er råtne og dugløse.

Kan du gi noen eksempler?

For det første sto de bak kuppet 18. mars 1970. Dette kuppet var en reaksjonær anti-folklig handling. Den var årsaken til våre landsmenns nederlag, ulykke og nåværende lidelser.

Hva sikter De til når De sier feige, råtne og dugløse handlinger?

I dag blir de slått av fronthæren (FUNK) som er en nasjonal

hær. Men de våger ikke innrømme dette og sier at det dreier seg om "Vietcong og nord-vietnamesere". De mest råtne og de mest stinkende får de høyeste stillingene. Long Boret, Sosthène Fernandez, Op Kim Ang, Thappana Ngim, Trinh Hoanh.... dette er ualminnelig stinkende folk. Med hensyn til Lon Nol, Sirik Matak og Son Hgoc Thanh, disse ualminnelig råtne sjefene er alle fullt ut uduglige. I virkeligheten har USA taket på hele denne gjengen, fra laveste til høyeste plan. Juntaen utmerker seg med å skryte, men er egentlig et stort null.

Hvordan har forholdet mellom juntaregjeringa og studentene utviklet seg siden skoleelevene, studentene og lærerne trakk tilbake støtten til Long Borets juntaregjering?

Vi har allerede brutt forbindelse med juntaen! Vi har ikke bare trukket tilbake støtten til Lon Nol, men vi tar også helt avstand fra den falske republikken. Selv om forræderne øker antallet fascistiske handlinger, vil vi være med å slåss helt til slutt for å forandre denne falske republikken og styrte juntalederne. De har solgt

seg helt til undertrykkelsen og har allerede begått mange sinnssvake og barbariske handlinger. For eksempel ga de 27. april 1972 ordre om å massakrere elevene og studentene ved det juridiske fakultetet og 17. mars 1973 ved det pedagogiske fakultetet, men de maktet ikke å demme opp kampen vår. Tvert imot har kampen fortsatt etter at de 26. mai arresterte hundrevis av våre klassekamerater. Vi har slett ikke tenkt å gå til kompromiss med forræderbanden, langt mindre gi opp kampen.

På hvilken måte viser befolkningen i Phnom Penh at de støtter kampen til ungdommen, skoleelevene, studentene og lærerne?

Støtten og hjelpen fra forskjellige samfunnslag i Phnom Penh blir gitt med stor begeistring og fyller oss med glede. Massene slutter fullt opp om vår kamp. Landsmenn kommer til skolene våre for å gi oss deres hjerteligste sympati. Flere foreninger har gitt oss støtteerklæringer. For noen dager siden kom arbeidere med lerret, maling og sylta mat som gave for at vi skulle lage flest mulig transparenter rundt om i byen. Dette var en stor oppmuntring for oss.

»Regjeringas forbrytelser er de mørkeste i historia» forteller transparenten. Bildet er fra studentdemonstrasjonene i mai.

USA er fortsatt en trussel mot Laos

En tredjedel av Laos' tre millioner innbyggere er flyktninger i sitt eget land. Flyktningene forteller om hvordan Pathet Lao i de frigjorte områdene har greid å danne små grunnskoler, voksenundervisning osv. Bildet viser laotiske flyktninger i Vientiane. Deres levevilkår her står i sterk kontrast til hva som er vanlig i de frigjorte områdene.

21. februar 1973 ble fredsavtalen for Laos undertegnet. Protokollen ble undertegnet 14. september. Siden trådte en fellestkommissjon for gjennomføring av avtalen sammen. Den hadde som første oppgave å danne en enhetsregjering som var sammensatt av Laos patriotiske front, nøytralistene og høyregrupperingene. Danninga av en slik regjering er forsøkt gjort før i Laos. Dette skjedde både i 1957 og 1962, men resulterte i kupp fra høyresida med etterfølgende drap og arrestasjoner av frigjøringsfrontens medlemmer.

Enhetsregjeringa er nå dannet. Regjeringa består av 5 representanter fra LPF, 5 fra Vientianeregjeringa og 2 fra nøytralistene.

Den 11. mai 1974 skulle Laos nasjonalforsamling åpnes. Dette skjedde ikke. I stedet meddelte en talsmann for den nye enhetsregjeringa at man hadde besluttet ikke å åpne den. Den laotiske nasjonalforsamlingen ledes av Phoui Sananikone som blant annet ødela koalisjonen i 1958 ved et kupp. Nå blir i stedet det Nasjonale politiske råd den viktigste rådgivende forsamlinga. Rådet ledes av formann i LPF, prins Souvanovong.

Situasjonen i Laos er altså forholdsvis lys. Fredsavtalen er ikke blitt gjennomført på det tidspunkt den skulle, men forhandlingene går framover. Våpenhvilen fungerer stort sett og folk begynner å vende hjem

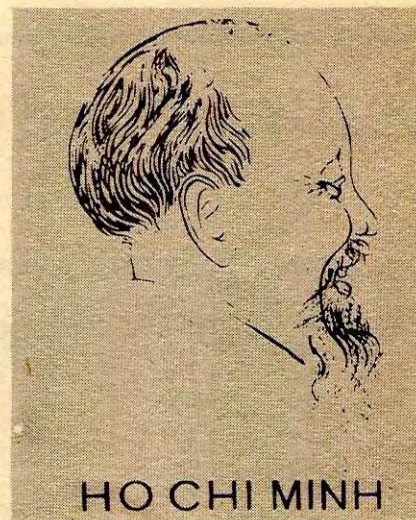
igjen etter å ha sittet i flyktningeleire. Det neste viktige skrittet som skal tas er å få istand allmenne valg i landet og det antas at det blir virkeliggjort innen to år.

Men USA-imperialismen er fortsatt en stor fare for landet. 20. august 1973 prøvde de seg med et kupp, med hjelp av høyere offiserer i Saigon og Thailand. Dette ble resolutt slått ned. De har også prøvd seg etter denne datoen, men har ikke lyktes. Hovedsakelig på grunn av LPF's styrke.

Thailandske og burmeske leiesoldater holder fremdeles til inne i Laos. De er spydspissen i USAs nykolonialistiske bestrebelser på kupp i Laos. Vær på vakt mot USAs brudd på Vientianavtalen!

Plakaten er i hvit strek og med varm rød bakgrunn. Den kan bestilles fra Solkom

NY PLAKAT:

HO CHI MINH

10 kroner!

GRUNNLAGT 1953

Les om Sosialistisk Valgforbund

ORIENTERING

Nr. 2 — 12. januar 1974

sosialistisk ukeavis

22. Årgang — kr. 1,75

Amerikansk sabotasjeplan:

NOTE 270215, ZOULON

Hvordan USA planla å bryte Parisavtalen alt før den var undertegnet

Da partene i Vietnam-krigen januar arbeidet med de siste detaljene i Paris-avtalen, hadde USA allerede utarbeidet en plan for å sabotere den. I april i år kunne det amerikanske nyhetsbyrået "Liberation News Service" i en artikkel avsløre USAs "store bestrebelser og vilje til fred" som falsk og løgnaktig. I artikkelen går det fram at de bl.a arbeidet med å danne hemmelige fond som skulle muliggjøre fortsatt militært engasjement i Sør-Vietnam.

S.M.David som tidligere har arbeidet med dokumentasjoner for USAs sivile kommunikasjons-senter i Saigon, kunne fortelle at da han i januar 1973 samlet sammen "dette senterets topphemmelige dokumenter" fant han ved en tilfældighet planen. Den var sendt fra det Hvite Hus til den amerikanske ambassadøren i Saigon. (Senteret David arbeidet for er forøvrig ledet av et informasjonsforetak i New Jersey som inn-går i ITT-konsernet og står i de føderale myndigheters tjeneste.)

David refererer til den 86 siders dokument-samlingen som kalles "Topp hemmelig note 270215 Zoulou, november 1972, angående problemet om en

forandring av organisasjonen i Sørøst-Asia og militærattacheens aksjonsplan". Formålet med planen er at USA skal kunne fortsette bombingene opprettholde de omfattende våpen- og ammunisjonsleveransene til Saigon-hæren, bygge ut et finmasket informasjonsnett og opprettholde militært personell i sivile klær som skal samarbeide med militærattacheene. Kort sagt: alt de ikke har lov til etter Paris-avtalens bestemmelser, har de her laget en aksjonsplan for.

I følge David viser planen i detalj hvordan penger fra USAID kan overflyttes fra militære poster og hvordan overflyttingen kan skjules. Han sier: "Når man ser de forfalskede kontoene forstår man hvorfor de ansvarlige i de Hvite Hus vil øke den sivile hjelpen. Den øker den militære".

Videre sier han at de forkledde offiserene som arbeider innenfor organisasjonen fortsetter å motta lønn fra armeens budsjett, og at deres lønnsutbetalinger blir gjort gjennom en hemmelig kanal.

THIEU HAR HOLDT BY- OG KOMMUNEVALG

Den 14. juli i år ble det avholdt såkalte by- og kommunevalg i de Saigonkontrollerte områdene Verken PRR eller nøytralistene hadde lov til å delta. På bakgrunn av dette var det temmelig store demonstrasjoner i Byen Huế og provins-hovedstaden Long Xuyen. Demonstrantene oppfordret resten av befolkningen til å boikotte valgene. De viste til dokumenter de hadde avslørt som viste at regjeringskanidatene på forhånd var utsett som seierherrer i valgene, med en marginal på mellom 75 og 80%.

Disse demonstrasjonene var de første i sitt slag siden valget i 1971, da Thieu stilte opp som eneste kanidat.

The Times skriver 13.7.1974 bl.a om valgene: "I Tam Binh provinsen, 15 km. fra Saigon, fantes det ingen interesse for valget. Ingen hadde sett noen kanidat, men bøndene kunne fortelle at distriktssjefen hadde vært der og sagt dem hvem de skulle stemme på. Han hadde også sagt at alle måtte stemme og den som ikke gjorde det, ble sett på som kommunist."

Om valgene har vår særdeles demokratiske Aftenposten dette å si 26.7.1974: "...antyder jeg at der hersker noe i retning av demokrati i Sør-Vietnam? Etter hva jeg har kunnet forstå som jevn leser av mange slags aviser, antydningssvis ja. Ikke førsteklases, gudbedres. Ikke ukorrupt og udiskriminerende, kort sagt ikke som v å r t. Det skulle da også være merkelig. Det er tale om noe relativt, sammenlikning med noe nærmere, f.eks staten Nord-Vietnam".

Vel, så vet vi i hvert fall hva d e n s i d e n unner verdens folk. Et demokrati som er korrupt og udiskriminerende...? Thieu vant valgene med over 70 %. Overrasket?

Thieu angriper PRR-områdene

Det pågår nå harde kamper i Mekongdeltaet og i det sentrale slettelandet i Vietnam. Thieu har på under ett år gjennomført mer enn 45 000 bakkeoperasjoner. Thieu prøver å hindre folk i å bevege seg fritt mellom de to sonene, prøver likeledes å utvide sin kontroll og forsterke forsvaret.

Den militære situasjonen for Thieu er dårlig. PRR kontrollerer ca 2/3 av Sør-Vietnam til tross for harde angrep. De forsvarer sine områder og Thieu kan ikke knekke dem. USA og Saigon har derfor funnet tiden inne til igjen å bytte taktikk. Mange har de før benyttet: spesialkrigen, lokalkrigen, vietnamiseringa. Spesialkrigen var en taktikk der USA benyttet strategiske landsbyer, spesialtrente elitesoldater og en merionetteregjering som undertrykte befolkningen og skjulte at USA sto bak. Spesialkrigen er igjen blitt populær i amerikanske kretser. P.g.a. det internasjonale og nasjonale presset USA ligger under for nå er de meget sårbare og må ligge så lavt i terrenget som mulig. Ved å benytte Thieu som redskap for sine handlinger, kan verden komme til å tro

at situasjonen i Vietnam nå er en kamp kun mellom PRR og Saigon-regimet - eller enda bedre: en nord-vietnamesisk invasjon i sør! Hvis så er tilfellet vil USA være forpliktet til å hjelpe sin allierte, Thieu. Slik vil en direkte amerikansk innblanding synes å bli rettferdiggjort.

Ved dette vil PRR og FNLs hittil største seier falle i grus: Paris-avtalen påbyr alle amerikanske tropper å være ute av landet.

Thieu får fortsatt økonomisk støtte av USA. Han får også militær støtte i form av militære rådgivere, våpen og ammunisjon. Det har enda ikke vært frie valg i Sør-Vietnam, 200 000 politiske fanger sitter enda i Thieus fengsler. Det er ikke noe annet land i verden som har så mange politiske fanger.

Thieu i hælene på USA-imperialismen fortsetter å sabotere Paris-avtalen. PRRs linje er konsekvent overholdelse av Paris-avtalen. Det er først når alle punkter i avtalen blir overholdt at det kan bli fred i Vietnam. Det er bare PRR som kan klare dette.

DEN ØKONOMISKE SITUASJONEN

Situasjonen i de Saigon-kontrollerte områdene er etter Paris-avtalen dominert av en stadig økende økonomisk krise. Levekostnadene er mer enn fordoblet, slik at selv en høytstående tjenestemann tjener for lite til å kunne forsørge sin familie. En amerikansk dollar er i dag verdt 620 piaster. I 1972 var den verdt 188 piaster. Inflasjonen er altså meget stor. Samtidig har inntekten pr. innbygger gått ned med 10 % i året siden 1971.

Til tross for at Vietnam er et risproduserende land, er det stor mangel på ris i Saigon-områdene. Dette medfører at svartebørsprisene på ris stiger drastisk. Store landområder ligger udyrket fordi Thieu holder over 1 million bønder innesperra i "flyttingeleire", dvs. passiviseringsleire omgitt av piggråd og bevæpnede vakter. Landet er dessuten herjet av kjemikalier, så mye mark ligger ubrukelig. Også eksporten av tre er skadet av dette.

Offesielt betaler USA 86 % av Thieus årsbudsjett, dvs. 2, 941 milliarder dollar. (Indochina Resource Center 1.3.74). Det må her også tas i tillegg det han får gjennom hemmelige kanaler. Men Thieu trenger enda mer penger for å fortsette sin krig mot folket. Derfor prøver han nå å lage seg en krig på papiret. I den

Den økende økonomiske krisa i de Saigon-kontrollerte områdene er en av grunnene til voksende opprørs- og demonstrasjonstendenser. Bildet er tatt fra en anti-Thieu demonstrasjon i Saigon sentrum.

siste tida har "de militære kretsene i Saigon" stadig rapportert om store slag som aldri har funnet sted og de forteller villig om store militære framganger for FNL/PRR (The Economist 7.9.74).

Hele denne økonomiske krisen rammer i første rekke folket. De fleste må stjele for å opprettholde livet. Thieu har derfor fått om mulig enda mindre støtte en før og opprør innen de Saigon-kontrollerte områdene blir stadig flere. I september gikk 5 000 demonstranter gjennom Hué's gater. Dette er største demonstrasjonen i Sør-Vietnam siden Tet-offensiven i 1968. Også i Saigon og andre byer har det vært demonstrasjoner den siste tida.

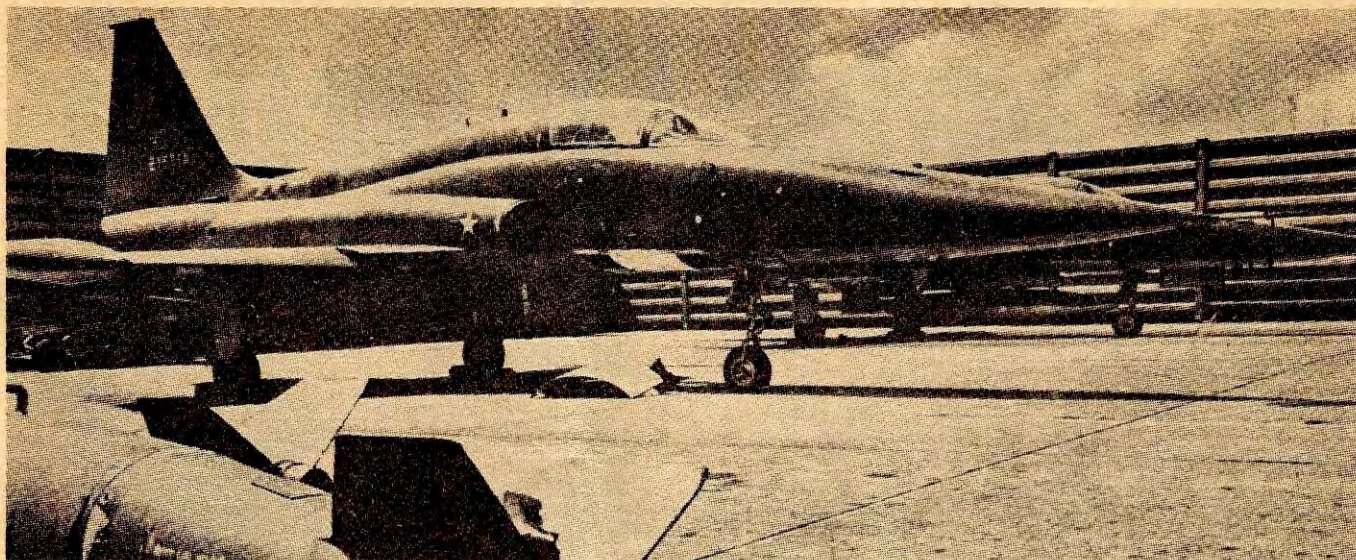

**Boka
er
endelig
kommet!**

Den koster 29 kr.
Kan bestilles fra:

Solkom
Uranienborgveien 11
Oslo 3

pg 20 29 81

F-5 angrepsfly fra San Antonio-fabrikken i Texas, USA på Bien Hoa-basen utenfor Saigon.

PRESIDENT FORD's POLITIKK:

FORTSATT MILITÆR HJELP TIL THIEU OG SAIGON

Det er naturlig å stille spørsmålet om USAs politikk i Indo-Kina vil bli forandret etter presidentskiftet. Det er lite som tyder på at Ford vil føre en politikk som i noen grad avviker fra den Nixon førte. Utenriksminister Kissinger fortsetter. De fleste kommentatorer regner med at Ford kommer til å konsentrere seg om innenrikspolitikken og de økonomiske vanskelighetene. Kissinger, som også er formann i Det Nasjonale Sikkerhetsråd, vil fortsatt ha full styring med utenrikspolitikken. I april i år uttalte Kissinger i et skriftelig memorandum til Kongressen blant annet at: "Vi (USA) har en forpliktelse som er basert på vår langvarige og dype innblanding i Vietnam. Vi har nedlagt store ressurser, både menneskelige og materielle, for å støtte Vietnams befolkning og beskytte deres egne såvel som bredere interesser--- Vi kommer derfor til å støtte Syd-Vietnams Republikk (Saigon) både militært og økonomisk." President Fords eget syn på USAs utenrikspolitikk kom klart fram i hans kommentar til avsløringene av CIA's (og sannsynligvis Kissingers) sterke medvirkning til kuppet mot president Allende i Chile. Som svar på kritikk fra Kongressen erklarte han at CIA's virksomhet var "til beste for både det chilenske folket og for USA", og at et lands intervensjon i et annet lands

indre anliggender er et godkjent faktum "historisk såvel som i nåtida". (Sitater fra Newsweek 30/9-74) Et klarere utsagn om USAs imperialisme kom selv ikke Nixon med. Med økende amerikanske oljeinteresser utenfor kysten av Vietnam (Se artikkelen USA SAIGON OG OLJEN) i tillegg til dette, er det lite trolig at det vil skje noen endring til det bedre når det gjelder USAs Indo-Kina politikk. USAs støtte til regimene i Pnomh Penh og Saigon vil fortsette for fullt.

USAs MILITÆRE STYRKE

USAs militære ledelse i Pentagon har produsert en statistikk som skal vise at USA har redusert sine styrker i utlandet og særlig i Indokina, i vesentlig grad. Men dersom man ser nærmere på statistikken vil en se at det ikke er store forandringene. I Indokina opererer statistikken med noen få hundre

amerikanske soldater. I realiteten er imidlertid de fleste amerikanske militære ekspertene ført over i "sivile" jobber. PRR regner med ca 25 500 slike fordekte militære bare i Saigon-områdene. Reduksjonen av de militære styrkene i Thailand er på 7 000 mann, men fortsatt er det stasjonert 38 000 soldater på flybasene der. Dette er nok til å starte terrorbombingene igjen.

Styrkene på øyene Okinawa og Taiwan er redusert med 4 000 mann, men til gjengjeld er styrkene på Guam økt med 5 000. Guam ligger nærmere Indokina og dette var hovedbasen til de tunge B-52 bombeflyene som utførte mesteparten av bombingene fram til 1973.

Deler av den amerikanske 7 flåte befinner seg konstant utenfor Indokinas kyst. I følge den amerikanske senator H. Huges ble det i januar/februar 1974 foretatt mer enn 20 000 rekognoseringstokter over PRR-områdene og over Kambodsja.

Selv om USA er svekket som stormakt etter det militære nederlaget i Vietnam, er fortsatt hver 4. amerikanske soldat stasjonert utenfor USAs grenser. USA har nok militære midler i området til fortsatt å kunne kaste seg direkte inn i striden dersom det blir klart av lakei-regimene i Pnomh Penh og Saigon vil falle sammen.

kilde: US News & World Report

USA, SAIGON og OLJEN

I USA er det økende inflasjon og økonomisk krise på grunn av et stadig økende behov for utenlandske naturressurser, særlig olje. USAs faste grep om de største oljeproduserende landene i Midt-Østen er i ferd med å løsne. Både president Ford og utenriksminister Kissinger har holdt taler der de indirekte har truet OPEC-landene (Organisasjonen av oljeeksporterende land) med militære og økonomiske sanksjoner dersom ikke USA får bestemme produksjons- og prisnivå. (Aftenposten 30/9) Det er i skrivende stund uklart om USA vil klare å trekke med de andre industrialiserte landene i en presspolitikk overfor de oljeeksporterende landene.

Denne situasjonen gjør at de store utnyttede ressursene av olje som en mener ligger langs hele kysten av Sørøst-Asia vil få økt betydning for USA. Fremdeles har USA lydige lakeiregimer sittende i Pnomh Penh og Saigon.

Historien om oljefunnene utenfor kysten av Sør-Vietnam daterer seg tilbake til 1966/1967 da en FN-komite for økonomisk utvikling satte igang seismiske undersøkelser etter olje i Sørøst-Asia. Det ble konstatert at mulighetene for oljefunn var meget store, og i 1973 utparselerte Thieu-regimet, tross PRRs protester, et stort område til oljeboring for de største oljemonopolene i USA og Europa.

Det har kommet sparsomme meldinger om oljeletingen, men den 27 juni i år kunne en lese følgende i Morgenbladet: "Det har nu og da sivet ut sparsomme meldinger fra Syd-Vietnam om oljefunn utenfor kysten ---- Selskaper som vil bli innblandet i oljeboringen er ESSO, Mobil Oil, Pecten og det kanadiske Sunningdale. En representant fra Sunningdales kontor i Oslo har forøvrig i sakens anledning med jevne mellomrom reist til Saigon." Monopolene er i sannhet internasjonale. Det heter videre at Saigon-regimet har hatt saudiarabiske og iranske eksperter på feltene. Disse har fastslått at "det beste og mest tilgjengelige oljeområde er utenfor den syd-vietnamsiske kyst." Newsweek 9/9-74 melder også om oljefunn, men tonene er her langt mindre optimistisk. Det var bare funnet spor av olje. En må regne med at oljemonopolene vil forsøke å holde oljefunn skjult så lenge som mulig, blant annet med tanke på frigjøringsregjeringens reaksjon. Thieu i Saigon har gitt monopolene konsesjonsvilkår som vil føre til at størstedelen av oljeinntektene forsvinner ut av Vietnam. En av dem som vil nyte godt

av disse inntektene er USAs nye visepresident, Nelson Rockefeller. Familien Rockefeller er grunnleggere av verdens største oljemonopol, Standard Oil (ESSO, EXXON). Rockefeller er dessuten storaksjonær i alle de andre oljemonopolene som driver oljeboring utenfor Sør-Vietnam. (Newsweek 2/9-74). Visepresidentens bror, David Rockefeller, er styreformann i Chase Manhattan Bank, og uttalte allerede i 1970 at oljemonopolene ville investere 35 milliarder dollar i Sørøst-Asia fram til 1980. En annen Rockefeller, John D. III, er grunnleggeren av "The Asia Society", Asiaklubben, som arbeider for økte amerikanske investeringer i Asia. (Newsweek 2/9)

I tillegg til at Nelson Rockefeller nå er USAs visepresident har utenriksminister Kissinger tidligere arbeidet for ham privat, (i likhet med USAs tidligere utenriksministre John Foster Dulles og Dean Rusk) - (Newsweek 2/9.) Samarbeidet for å sikre oljemonopolene og derved lakeiregimet i Saigon, blir sikkert ikke mindre intimt etter dette. Saigon-regimet er en viktig brikke i USAs forsøk på å sikre seg Vietnams ressurser av olje. Vi her i Norge bør bidra til at Vietnam eget folk får råderett over sine egne ressurser ved å arbeide for at Norge anerkjenner PRR og derved øker det internasjonale presset mot USAs politikk.

For Vietnam
Urianienborgveien 11
Postgiro 20 83 13
Oslo 3
Tlf. (02) 60 41 07

Frafall i
Phnom Penh

En rekke høyere tjenestemenn i Lon Nols administrasjon har gått over i FUNKS rekker: Mr. Ing Khieth, tidligere minister for offentlige arbeider og inspektør av offentlige arbeider siden kuppet i 1970; Khek Sysoda, direktør for den nasjonale eksport og importavdeling; Seang Hac, tidligere direktør for oljeselskapet Tela Khmer; Sieuv Saphon, rådgiver for Phnom Penh apellidomstol.

Le Monde 8.1.1974

Apropos
fanger

Den amerikanske Saigon-ambassaden har vært ivrig i sin øtte til Thieus undertrykkelsespolitikk. Ambassadør Graham Martin forklarte i august etter at amerikanske myndigheter hadde undersøkt forholdene i engslene. «— Våre undersøkelser viser at ingen er fengslet i Sør-Vietnam, som ikke også ville vært det i Sverige, USA eller Canada....»

Dagbladet 2-10-74

Barn og landminer

I Kambodsja føler man et voldsomt ansvar for fremtiden til de barna som vokser opp idag. De har ingen skikkelig skolegang — der finnes ikke skoler. I tillegg har de ikke fått oppleve et vanlig familie- eller samfunnsliv, og man regner med at mange av barna har fått store psykiske skader av krigen. Dessuten vet man at når flyktningene engang vender hjem til sine landsbyer, vil tusenvis bli skadet av landminer. Minene er meget vanskelige å se, og de vil bli liggende i terrenget rundt landsbyene i lang tid. I Laos oppfører man nu endel institusjoner for fremtidige mineskadede barn.

Hstenposten 21. august 1974

USA brukte 110 mill. til „krigsregn” i Indo-China

Washington, 19. mai.

(NTB's korrespondent) Det amerikanske forsvarsdepartementet har innrømmet at det i årene 1967—72 brukte over 21 millioner dollar (110 mill. kr.) på å øke nedbøren i området ved Ho Chi Minh-veien i Nord- og Syd-Vietnam, Laos og Kambodsja. Disse opplysningene er kommet frem etter at et senatsutvalg i tre år har presset på for å få vite sannheten om den virksomhet som amerikanerne drev for å utnytte været i krigsøyemed under konflikten i Indo-China.

Militære og sivile eksperter er sterkt uenige om hvilken betydning programmet har hatt, men det var i alle fall så hemmelig at ikke en gang forsvarsminister Melvin Laird fikk alle opplysningene om det da han overtok stillingen etter sine to demokratiske forgjengere, Robert McNamara og Clark Clifford.

slags «våpen» må forbys, sa han. Idéen bak prosjektet var å utnytte den årlige sydvest-monsunen som poser 500 millimeter tropisk regn ned over de områdene der nettet av forsyningsveier går gjennom jungelen fra Nord-Vietnam til Kambodsja, Laos og Syd-Vietnam. Hensikten var å

gjøre veien ufremkommelig, å forårsake jordras og odeleggelser av broer over de flomdigre elvene.

30 pst. økning

Ifølge det referat som er frigitt fra hemmelige materi miljøvern-utvalget i mars i år, øket regnet i de bestemte områdene med opptil 30 prosent i det første kjente tilfelle av bruken av været i krigsøyemed. Ialt 2602 «værtokter» ble fløyet fra en base i Thailand. Det ble sluppet ialt 47 409 beholdere med solv- eller blyjod- et kjemisk stoff som utløser fuktigheten i skyene til nedbør — over Indo-China etter at metoden først var forsøkt over høyslettene i Laos i 1966.

Programmet — som kostet 3,6 millioner dollar årlig — ble stanset 5. juli 1972.

Hstenposten 20. mai 1974

Nok et bilag til Pentagon-rapporten — og nok et bevis på at vietnameserne har snakket sant om USA-imperialismens brutale framferd.

FNL MOTARBEIDER FRED I VIETNAM

FNL/Nord-Vietnam har aldri kunnet gå med på frie valg fordi de vet at FNL ikke støttes av det syd-vietnamesiske folk. Derfor saboterer man i dag fredsavtalen og fortsetter sin åpenbare angrepskrig mot folket i Syd-Vietnam også etter at amerikanerne har trukket seg ut.

DET NORSCKE FOLK BØR AVVISE FNL'S "FREDSFORSLAG" DA EN KOMMUNISTISK "FRED" IKKE KAN AKSEPTERES AV DET VIETNAMESISKE FOLK.

UNGDOMSGRUPPEN FOR SYD-VIETNAM
OSLO

Dette er skjelden kost i dag. Og man må faktisk langt til høyre for Unge Høyre for å finne denne "Ungdomsgruppen" som forøvrig har medlemmer som søker til den nazytiske bevegelsen her i Norge.

Vi kunne selvsagt bruke Pentagonrapporten blant mange mulige kilder for å tilbakevise dette vrøvlet. Men for ikke å bli beskyldt for venstrevri, slår vi heller opp i "Hvem, Hva Hvor" hvor det faktisk står: "Og en meget stor del av skylden for denne utviklingen (at kamphandlingen fortsetter) må legges på Thieu-regimet som ikke lot noen anledning gå fra seg til å sabotere fredsavtalen. Thieu satte seg imot å frigi de politiske fangene i Sør-Vietnam og han skjerpet terroreren mot all opposisjon i de områder som ble kontrollert av Saigon".

Trykt i offset hos
A/S Duplotrykk
Oslo 1974